

Dag 1: Afgang

Så var dagen kommet, hvor vi skulle afsted til EM i klassisk bænkpres 2017 i Finland. Jeg skulle som eneste danske løfter repræsentere Danmark, heldigvis i godt selskab af coach Jacob Stegelmann. Jeg havde overnattet i København, hvor vi skulle flyve fra fredag morgen. I lufthavnen fandt jeg Jacob, som havde taget et tog meget tidligt om morgenen. Jeg var en overgang nervøs for ikke at nå flyet, da det i metroen på vej til lufthavnen blev sagt, at alle tog stod stille, da der var rendt nogle folk ud på skinnerne. Det lykkedes heldigvis at nå flyet, og vi kom afsted mod Helsinki, hvor vi skulle mellemlande inden turen gik videre til Rovaniemi, som er den lufthavn, der er tættest på Ylitornio, hvor stævnet blev afholdt. Det krævede dog stadig 1,5 times kørsel i bus, før vi ramte hotellet. På vejen så vi masser af rendyr og flot natur, hvilket opvejede at chaufføren tilsyneladende var ligeglad med at køre over samtlige bump (der er der mange af) på vejen med 100km/t. Det viste sig også, at området afholdt stævne i en endnu mere mærkelig sportsgren end bænkpres, nemlig "VM i mygg", der eftersigende var VM i at fange flest myg. Vi blev indkvarteret på Norrsken Lodge, som er et hyggeligt hotel på den svenske side af floden, som udgør grænsen mellem Finland og Sverige. Vi fik en fin lille hytte med eget køkken og bad og udsigt ud over søen. Vi fik provianteret lidt i det lokale supermarked og fortæret en gang elge-kød i hotellets restaurant inden vi gik til køjs.



Rensdyr var der masser af



Vores hytte med udsigt over søen

Dag 2: Afslapning

Lørdag tog vi bussen til stævnestedet for at inspicere lidt, og få kontrolleret om hotellets vægt nu også stemte overens med stævnevægten. Det gjorde den heldigvis, og de var enige om, at jeg kunne spise rimelig frit inden søndagens indvejning. Vi fik middagsmad på det lokale pizzeria, inden vi tog bussen hjem igen. Eftermiddagen gik med dels at punktere hotellets hoppeborg, der åbenbart ikke var klar på at blive bestiget af en samlet kampvægt på 250kg. Derefter forsøgte vi os med en tur på vandcykel på søen, men heller ikke de var bygget til folk i vores vægtklasser. Det så eftersigende sjovt ud, da vi kom sejlende med det meste af cyklen under vand. Til gengæld kan vi nu prale med, at vi har sejlet hele vejen til Finland på en vandcykel. Til sidst tog vi et slag minigolf, denne gang uden at ødelægge noget. Det endte (selvfølgelig) med en kneben sejr til undertegnede efter en god fight. Aftenen blev tilbragt i hotellets vildmarksbad, der lå på bredden til søen. Det var lige til at holde til.



Den nedlagde hoppeborg



VM i myg



Vildmarksbadet ned til søen

Dag 3: Stævne

Søndag skulle jeg løfte, og vi tog derfor bussen til stævnestedet om formiddagen. Vi fik set lidt bænkpres inden jeg skulle vejes ind. Vægten var perfekt og opvarmningen gik som planlagt. For to uger siden fik jeg pludselig smerter i venstre bryst under træningen, og derfor havde jeg næsten ikke kunnet træne i 2 uger inden stævnet. Det var på ingen måde optimalt, men man er jo nødt til at få det bedste ud af situationen. Derfor var jeg lidt usikker på, hvordan formen ville være på dagen, men det skulle heldigvis vise sig, at den var ganske god. Jeg var på forhånd nomineret som nr. 7 i en tæt -120kg-klasse, hvor flere var nomineret med de samme kilo. Vi vidste derfor, at det formentlig ville blive afgjort på marginaler.

Vi havde meldt 215kg i første forsøg for en sikkerheds skyld, men de blev løftet let og uden smerter. Så langt så godt. Vi holdt os til planen og meldte 225kg i andet forsøg. Flere af konkurrenterne så pressede ud allerede på startvægten, så det var et godt tegn. De 225kg kom op i nogenlunde stil, mens flere af de nærmeste konkurrenter missede deres løft. Vi valgte at melde 230kg i sidste forsøg, som ville give en 4. plads. Hvis vi skulle have en bronze med hjem, skulle jeg løfte 235kg, men vi vurderede at dagen ikke var til det. De 230kg kom op efter en lille fight, og vi var hurtigt enige om, at de 235kg ikke havde været der på dagen. Jeg er meget tilfreds med, at vi valgte at gå efter 4. pladsen og sikre en stævne-PR og dansk rekord i stedet for at lave et urealistisk sats og gå efter bronzen. Det er trods alt rå bæk, og derfor er der ikke en trøje man kan trække lidt ekstra kilo ud af. Klassen blev vundet af polakken med 242,5kg.

Om aftenen var der banket, og desværre én af slagsen som ikke var pengene værd. Det meste af tiden gik med forskellige taler på så dårligt engelsk, at ingen forstod hvad der blev sagt. Derefter spiste vi i en time, inden der blev delt pokaler ud, for så at blive hentet igen af bussen kl. 21. Det var på sin vis OK, da vi skulle op kl. 2 for at nå bussen til lufthavnen næste morgen. Der havde hele weekenden været forvirring om tidspunkterne, eftersom vores hotel lå i Sverige og resten af hotellerne og stævnestedet i Finland, og der er en tidsforskel på en time mellem de to lande. Vi havde fået at vide, at bussen ville være på vores hotel kl. 3, men vi turde ikke satse, og derfor var vi klar kl. 2. Det viste sig at være klogt, for bussen kom præcis kl. 2.

Alt i alt var det en rigtig god tur, og der skal lyde et stort tak til Jacob Stegelmann for glimrende coaching og selskab. 😊

/Jakob Mainz



En af de lokale, der havde parkeret ved stævnestedet



Et lille nips ved siden af nogle af de store drenge